

CSENGETÉS

A Ménfőcsanak
Petőfi Sándor Általános Iskola lapja
25. évfolyam „A” külön szám
2013. december

Árvizek a Duna mentén

Ménfőcsanak lakossága biztonságban érezheti magát az árvízről, mert a Városháza tornyáig kellene érnie a víznek, hogy minket is elérjen, mégis aggódva figyeltük a jelentéseket, és igyekeztünk segíteni, amiben csak tudtunk. Erről szól ez az összeállítás, melyet az Országos Vízügyi Főigazgatóság pályázatára készített a

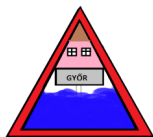

Ménfőcsanaki Petőfi Sándor Általános Iskola 6.a osztálya.

Görbicz Anita
a segítők
között.

Árvizek régen
Árvízvédelem,
és tudomány
Árvíz 2013-ban
-riportok
-beszámolók
-fotók
Képregény

ÁRVIZEK RÉGEN

A régi térkép szerint...

...amint a Kisalföldre ért, számtalan felé ágazott a Duna, mielőtt szabályozták.

Az 1838-as pesti árvíz képeslapon

Árvíz Magyarországon 1954-ben¹

A Duna magyarországi szakaszán 1954 júliusában áradás történt. A legveszélyesebb helyzet a Szigetközben alakult ki, ahol július 8-án meghirdették a legmagasabb fokú készültséget. Július 15-én és 16-án azonban Ásványrárónál, Kisbodaknál és Dunakilitinél átszakadt a gát, és 550 millió köbméter víz ömlött ki a folyóból, előntve a Szigetköz fontos részét. Július 20-án Győr-Révfalut is előntötte a víz.

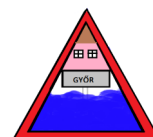
A dunai árvíz az addig mért legnagyobb volt, azt megelőzően 1899-ben volt a legmagasabb a vízszint. Az 1954. évi árvíz következtében majdnem 1400 épület összedőlt és kétezernél több ház megsérült. Az árhullám július végén ért véget, ezután a károk helyreállítása 380 millió forintba került.

1. <http://www.mult-kor.hu/cikk.php?id=5856>

Nagymamám visszaemlékezése

Győr a „folyók városa”, a „három folyó városa” a Kisalföld keleti felében a Mosoni-Duna mellett, a Rába és a Rábca torkolatánál épült. A Duna jelentős hatást gyakorol a városra. A folyót 1886 és 1894 között szabályozták. Győr legjelentősebb folyója a Mosoni-Duna, amelyet a Dunával együtt szabályoztak. 1907-ben megépítették rajkai zsilipet, amellyel az árvíz teljesen kirekeszthető a Mosoni-Dunáról. 1924-ben fejezték be az Iparcsatorna építését. Az 1980-as években Mosoni-Duna új medret építettek, amelyet „Püspökerdei-átmetszésnek” neveznek. A város másik nagy folyója a Rába: ennek szabályozását 1893-ban fejezték be. A harmadik folyó a Rábca. A Répce és a Rábca ugyanazon folyó nevei: a Hanság területén felveszi a Kis-Rábát, innentől hívják Rábcának. Győrben termálvizeket is találtak. A Marcalt szabályzásakor 1893-ban a Rába torkolata közelében, annak régi medrébe vezették át. 1879 a város területét elárasztó víz magasabb volt a meder vízénél szárazföldi területeke 5 m mély volt a víz.

A nagymamám sokat mesélt a gyerekkorában történt árvizekről: „Kislány koromba a családommal menekültem Újvárosból. Előtte egy nappal mondták, szedjük össze a legfontosabb dolgokat. Az anyukám és az apukám egy régi lá-

dába rakták a kis malacokat. Jött egy teherautó, a dolgainkat felrakták a platóra és menedékházba vittek minket. Nem volt jó.”

A cikkírás közben jöttem rá, hogy az árvíz nem csak víz, ami elönt egy helyet, hanem egy élet munkáját pusztítja el és teszi tönkre. A következő árvíznél én is szeretnék segíteni és szerintem ezzel nem vagyok egyedül vagyis remélem. Segíts te is az árvíznél!

Stanka Renáta

Sok ember így várta a segítséget.

Akadémiai támogatott kutatócsoport mérései segítették az árvízi védekezést³

„A Kormányzati Koordinációs Bizottság Tudományos Tanácsát rendszeresen megkeresi a kormány, hogy a testület állásfoglalását kérje katasztrófavédelmi, környezetszennyezési ügyekben. A KKBTT most a dunai árvíz elleni hatékony védekezésben segítette a katasztrófavédelmi szakembereket. A munka irányítására **Józsa Jánost**, az Akadémia levelező tagját, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszékének vezetőjét, egy-

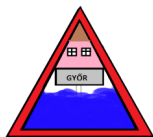
ben a kutatócsoport vezetőjét kértem fel” – tájékoztatta az MTA. HU-T Németh Tamás, az Akadémia főtitkára, a tudományos tanács elnöke. A kutatók egyebek között egy csúcstechnológiájú, az akusztikus Doppler-elvű mérési technológián alapuló, úgynevezett ADCP műszerrel (Acoustic Doppler Current Profiler) végeztek méréseket a Dunán.

Egy fontos adatnak, a folyó vízhozamának meghatározásával így jelentősen hozzájárultak az árvízi védekezéshez. A kutatócsoport és az Észak-Dunántúli Vízügyi Igazgatóság munkatársainak, a levonuló árhullám tetőzését az Országos Műszaki Irányító Törzs Tudományos Tanácsában (OMIT-TT) egyeztetett mérési terv alapján végigkísérve, június 7-én sikerült a Szigetköz térségében, a medvei híd közelében

megmérni az eddig ismert hazai dunai árvizek csúcsvízhozamát. Mintegy 10 százalékkal meghaladó, 10 100 m³/sec történelmi rekordhozamot. A mostani eredményeknek nem csupán a jelenlegi védekezésben veszik hasznát a szakemberek: a vizsgálatok online GPS-támogatással kombinálva, utófeldolgozással lehetőséget nyújtanak a mederfelszín hordalékmozgási sebességének, továbbá a visszavert hang intenzitásadataiból a lebegtetett hordalék-töménység eloszlásának a rekonstruálására. Utóbbiak a Duna árvízi hordalékmozgásának eddig nem ismert részleteibe nyújthatnak újszerű betekintést. A mérési eredmények hozzásegíthetik a kutatókat a még fejlesztés alatt álló szimulációs modelljeik pontosításához és igazolásához is. Mindez jól illeszkedik a kutatócsoport egyik meghatározó tématerületéhez, a folyami hidromorfológiai kutatásokhoz. Magyarországnak annyiban szerencséje van, hogy két nagy, az árvizek szempontjából kiemelt fontosságú folyója van, a Duna és a Tisza. Az pedig rendkívül ritka, hogy mindkét folyamon egyszerre alakuljon ki árvíz, ezért a párhuzamosan kiépített vízügyi szakembergárda tagjai és a műszaki eszközök átcsoportosíthatóak. Ez történik most is, a tiszai árvizek elhárítására hivatott gyakorlott szakembereket és a mozgatható műszaki eszközöket átvezényelték a Duna kritikus szakaszaira.

Timár Orsolya

Akadémiai Díj 2012²

Józsa János a tavak és folyók hidrodinamikája területén ért el kimagasló tudományos eredményeket. Munkájában magas szinten ötvözi az elméleti, a mérési és a számítógépi modellezési vizsgálatokat. „Az egyetemi tehetséggondozásban, a vízügy szolgálatában és a tudományos publikálásban elért eredményeimet elismerő díjak mellé sorakozik fel az Akadémiai Díj, **három évtizedes tudományos munkámat akadémiai jelentőségűnek ismerve el**” – fejtette ki Józsa János, az MTA doktora.

2. http://mta.hu/vi_osztaly_hirei/akademiai-dij-2012-129817/

Dr. Józsa János professzor iskolánk diákja volt

Józsa János professzor úr, az Akadémia levelező tagja, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Vízépítési és Vízgazdálkodási Tanszékének vezetője, egyben az árvízvédelemmel megbízott kutatócsoport vezetője a mi iskolánk diákja volt.

- Ön hogyan lett szakértője az árvízvédelemnek?

- Az árvízvédelemnek számos részterülete és szintje létezik, aminek mindegyikéhez általában nem ért az ember, de ez nem is elvárt, merthogy ez tevékenység - sok máséhoz hasonlóan - csapatmunkában tud igazán hatékony lenni. Az én tudásomat az általános és jó középiskolai képzést követően a Műegyetem Építőmérnöki Karának Vízépítő mérnöki szaka alapozta meg. Az egyetemen ugyan törekszenek a tudás széles értelemben vett átadására, de amit elsősorban jól tudnak csinálni, az az elméleti képzés. A tervezésnek, a kivitelezésnek és a munkairányításnak pusztán az elemi fogásait tanítják – mert ennyi fér bele az oktatási időbe –, a jó elméleti alapokra támaszkodva a gyakorlatias szaktudást aztán általában már a munkahelyén, konkrét feladatokban a szakma jó mestereivel együtt-dolgozva sajátítja el az ember. Mielőtt azonban továbbmennék, érdemes rögzíteni, hogy *árvízvédelmen* az úgymond békeidőben kiépített védművek alkotta rendszert (ezek az ún. szerkezeti elemek), ill. a felállított védekezési stratégiákat (ezek a nem-szerkezeti elemek),

cselekvési terveket értjük, míg az árvíz idejére eső munkánkat (például töltéserősítés nyúlógátépítéssel, vagy nem töltésezett részek ideiglenes lokalizációs töltésekkel való bevéde) már inkább *árvízvédekezésnek* hívjuk. Az én pályám úgy alakult, hogy az elején pár évig tervezőirodában dolgoztam, ahol a feladataink között voltak árvédelmi tervezések, tehát volt lehetőségem ennek elsajátítására. Aztán hosszú évekre kutatóintézetbe kerültem, ahol pedig számos feladattal kapcsolódott az árvizek keletkezésének és a folyókban való levonulásának természettudományos leírásához, terepi méréséhez, laboratóriumi vizsgálatához, és minél pontosabb számítógépes modellezéséhez. Ez mind-mind alapvetően fontos a védművek jó tervezéséhez és a védekezés jó megszervezéséhez.

Végül a kilencvenes évek közepén a Műegyetem vizes tanszékére kerültem, ahol mindezt már nemcsak kutatom, hanem oktatom is az építőmérnöki évfolyamoknak. A különleges érdeklődést mutató, jó képességű vízmérnök szakirányú diákokkal tudományos diákköri keretben még eddig meg nem oldott kérdések tudományos vizsgálatára is vállalkozunk. Közülük kerülnek aztán ki azok, akik tanszékünkön doktori tanulmányokat is folytatnak, többjük az árvízvédelemhez kapcsolódó témakörben. Az elmondottak mind fontos összetevői a szaktudás bővítésének, de azért az igazi tapasztalatszerzést mégiscsak a tényleges árvízvédekezésben való részvétel jelenti. Az utóbbi másfél évtized dunai és tiszai árvizeinél kisebb nagyobb hallgatói csapattal, tanszéki oktatók vezetésével mindig részt vállaltunk a helyszíni védekezésben, együtt dolgozva a helyi védelmi erőkkel. Ha belegondolok, a terepi gyakorlati tudásom nagy részét én is ezek során szereztem, persze azért az árvízi jelenségeket megmagyarázó, oktatói karakteremet a terepen is megtartva. A szakmai pallérozódáson túlmenően ki kell még emelni az ilyen tevékenység emberi közösségformáló erejét is. Szaktudáson alapuló csapatmunka – ez a titka a sikeres védekezésnek.

- Mikor kezdtek el Magyarországon először tudományosan védekezni az árvíz ellen?

- Az árvízvédelem és az ármentesítés már a legelső hazai mérnökképző intézet tananyagának meghatározó részét képezték. Ebben az 1782-ben alapított Institutum Geometrico-hydrotechnicum-ban (a latin elnevezés önmagáért beszél) végzett a 19. század első felében például Beszédes József és Vásárhelyi Pál, az első nagy hazai ármentesítési munkák kigondolói, a Széchenyi István alapította, ma Tudományos Akadémiaként ismert Magyar Tudós Társaság első mérnök tagjai. Őket kettőjüket tekinthetjük tehát az ezt a szakterületet a hivatalos tudományos elismertség rangjára emelő személyeknek, vagyis vehetjük úgy, hogy velük kezdődött az árvizek elenni védekezés tudományos alapokra helyezése.

- Nemzetközi viszonylatban biztosan van összefogás. Mi tanulunk másoktól, vagy a mi

eredményeinket alkalmazzák máshol?

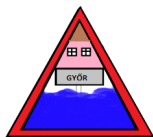
- A jelenlegi államhatárainkból eredő vízrajzi adottságaink olyanok, hogy hazai folyóinkon nagyrészt olyan árvizek vonulnak le, amelyek az adott folyó vízgyűjtőterületének hazánkon kívül

lévő, felső részére hulló esőből vagy hóolvasdából (esetenként a kettő szerencsétlen egybeeséséből) keletkeznek. Az árvizeket tehát az úgynevezett felvízi országoktól „kapjuk”, miközben az alvízi országoknak pedig mi „adjuk”. Vagyis a folyók és vízgyűjtőjük – és erre nagyon jó példa a Duna – árvizei természetes módon, eleve nemzetközi viszonylatokat hoznak létre, és ez mára már jelentős mértékben kikényszerítette a nemzetközi összefogást. Ez megnyilvánul mind a szomszédos országokkal való, úgynevezett határvízi, mind pedig az ennél jóval átfogóbb, többnyire európai uniós keretben zajló együttműködésekben. Ennél a kérdésnél hadd szorítkozzak a legfontosabb dologra, amiben a tudományos háttér rendületlenül

fontos: a védekezés sikeres megszervezésében és végrehajtásában alapvető szerepe van az úgynevezett árvízi előrejelzésnek, elsősorban a tetőzési vízszintek és bekövetkezési idejük minél több nappal előbbre való, minél pontosabb becslésének az áradó folyó mentén. Ehhez – lehetünk mi itthon bármilyen okos, tudós elmék – a Duna esetében például nem sokra mennénk a német és osztrák, a Tisza esetében a román és ukrán adatok és közreműködés nélkül. De nélkülünk meg a mindkét folyó esetén közvetlen alvízi szomszéd, Szerbia kerülne ugyanilyen bajba. Mára már az ilyen nagy folyókra széleskörű szerződések biztosítják az árvizek idején a rendszeres adatcserét, az előrejelzési eredmények összehasonlítását, sőt esetenként az előrejelző rendszerek összekapcsolását. Ez a kulcsa annak, hogy az árvízi veszélyeket az adott folyó mentén végig kellő időelőnnyel ismerjük ahhoz, hogy a megfelelő véderők odavezényelhetők, a kellő, még kiépíthető védekezés módok kiválaszthatók és aztán még időben fogantatosíthatók legyenek.

- Köszönjük, hogy válaszolt kérdéseinkre. Munkájához jó erőt, egészséget kívánunk!

a 6.a és b osztály tanulói

A 2013-as árvíz Győrbe is elért

A hírekben mindenki hallotta és mindenki látta már képeken, hogy mekkora is az ár. Sok képes riportnézelődés után, úgy döntöttem, hogy én is megnézem magamnak. De nem leszek holmi katasztrófa-turista. Nem. Én segíteni fogok!

Elindultam hát a gyalog túrára. Sokáig nem jutottam, mivel lezárt területre érkeztem, a polgárőröknek és rendőröknek ismét elmeséltem a történetem, majd türelemre intettek, intézkednek. Egy 20 perces napozás után elő is állt egy autó, ami csak engem szállított ki a védekező helyre. Nagyon sok önkéntes volt kinn, és folyamatosan jöttek, bővültünk. Nagyon jó volt látni, hogy az emberek, ha baj van, összefognak. Nem számított ki honnan jött: rendőr, tetovált motoros, szakmunkás és dip-

A képen a Petőfi hidat láthatjuk, amint ellepte a víz

lomás ugyanazt a homokzsákokat emelte és tette a dolgát. Egy életre szóló élmény volt és örülök, hogy velük dolgozhattam! Az ellátásra panasz nem lehetett. Többfajta ásványvíz és szendvicsek álltak a rendelkezésünkre. A munka néha döcögösen, néha gyorsan haladt. Csináltam, amíg bírtam, majd elbúcsúztam és elindultam haza. Az ár akkor tetőzött, nagyobb már nem lesz. Ha keveset is, de tettem azért, hogy ne legyen nagyobb baj. Jó érzés tölt el, ha a mai napra gondolok. Nyilatkozta az egyik önkéntes az árvízzel kapcsolatban. Nagyon örülök, hogy ennyien segítettek a töltéseken a fáradságos munkában, ebben a nagy hőségben. Szerintem azok is nagyon hálásak voltak, akiknek nem öntötte el a házat a víz.

Timár Orsolya

Árvíz 2013: rekordmagasságú víz...⁵

Nagybajcsnál hajnali 3 órakor dőlt meg a dunai vízállás rekordja, amely - szintén 2002-ben - 875 centiméter volt. Komáromnál délelőtt 10 órakor haladta meg a dunai vízállás az eddigi rekordértéket. Itt az eddigi legnagyobb vízszint 802 centiméter volt, amelyet 2002-ben mértek. A péntek este 8 óras adatok szerint Nagybajcsnál már 6 centiméterrel a várt tetőzési szint felett, 906 centiméteren állt a folyó. Komáromnál 825 centiméteres vízszintet mértek, amely 5 centivel maradt el a várt tetőzési szinttől. Nagymarosnál 692, Budapestnél 819 centiméteres a Duna vízmagassága.

Talpas Máté

5. http://www.kisalfold.hu/belfold_hirek/arviz_2013_rekordmagassagu_viz_kitelepites_fejer_megyeben/2336530/

Dunai árvíz 2013-ban

2013-as dunai árvíz Ausztria felől közeledett. A Duna Győr-Moson-Sopron megyében is veszélyeztette a városokat és falvakat. Győrújfaluban egészen a házakig is elért a Duna vize, így az embereket ki kellett telepíteni a házakból. Koroncón is kritikus volt a helyzet. A nagy esőzések a Bakonyban is tapasztalhatóak voltak. Emiatt a Sokorói-Bakony ér is felduzzadt, ami Koroncón megy keresztül. Az emberek az árvíz miatt összefogtak lakóhelyük megmentéséért. A falvakban élő emberek sokasága elment zsákokat pakolni, amit később a kiömlő folyók és a Bakonyból jövő ér ellen szolgáltak.

Egy keddi napon apukámmal elmentünk segíteni Koroncóra. Amikor odaértünk már sokan ott voltak, és homokkal töltötték a zsákokat, melyet a falu melletti érhez egy nagy teherautó segítségével vittek el. Az érnél katonák és a falusi emberek segítettek lepakolni a teherautóról a homokzsákokat, amit a víz mellé helyeztek, és ezáltal akadályozták meg, hogy a falut el ne öntse a Sokorói-Bakony ér. Egy homokzsáknak átlagosan 10 kg-nak kellett lennie. A Széchenyi utcában egy tisztáson öntötték le a sok homokot, amit később zsákokba töltöttek. A Koroncón lévő hídra nagy big beg zsákokat raktak azért, hogy a víz el ne vigye a sok éve ott álló hidat. Koroncó épségben átvészelte a nagy esőzések miatt kiömlő Sokorói-Bakony ér támadásait.

Turi Dániel

Pócs Bence sorozata

1. rész: Ahogy elkezdődött

2013 júniusa nagy árvízzel köszöntött ránk. A Duna vízgyűjtő területén történő nagy esőzések miatt nálunk is komoly gondokat okozott a megáradt folyó.

Mindenki segített: katonák, civilek, vízügyesek, tűzoltók, sőt még néhány helyen gyerekek is. A legnagyobb probléma a szigetközben volt. Lakóházakat, nyaralókat, ipari üzemeket öntött el a víz. Sok helyen menekültek az erdőkből az állatok, de nagyon sok elpusztult közülük. Védekeztek homokzsákokkal, töltés és nyúlgátak építésével. Rengeteg ember dolgozott éjjel nappal a gátakon. Volt, aki a homokzsákokat rakta, de olyan is volt, aki meleg teát, szendvicset vagy zsíros kenyeret osztott.

Ilyen táblákat láthattunk az árvíz levonulásáig.

2. rész: Személyes tapasztalatok

Amikor meghallottuk, hogy nagy a baj, szüleimmel mi is bementünk a belvárosba megnézni milyen az árvízi helyzet. Segíteni már nem engedtek bennünket, mondván, már nagyon veszélyes a gátakon tartózkodni. Nagyon furcsa volt látni, hogy ahol eddig sétálgatni szoktunk, méteres vízoszlop hömpölygött. Sokan - köztük idősebbek is - mondták, hogy láttak már árvizet, de eddig ez viszi a „pálmát”. Elszörnyülködve a látványon térünk haza bízva abban, hogy nem történik baj. Másnap az interneten láttuk, hogy Koroncónál a legveszélyesebb a helyzet, ezért apukám azt mondta elmegy, hátha ő is tud segíteni.

Elmesélte, hogy először a homokzsák-pakolásnál akart segíteni, de azt mondták neki, itt már vannak elegendő, a gáton kellene segítség. A töltésen már rengeteg katona, civil, és sok ismerős rakta a homokzsákot, de azt mondták, elkél a friss erő. Több órán keresztül rakták a néha jó nehéz zsákokat, megállás csak addig volt, míg a teherautók váltották egymást, illetve egy hosszabb idő, mikor a falubeliek enni- és innivalót osztottak a kimerült embereknek. Már sötétedett, mikor megérkezett a katonai váltás, akik újult erővel álltak neki a pakolásnak.

3. rész: Árvízi megelőzés—édesapám beszámolója

2013 júniusában elkezdett áradni a Duna. A hírekben, TV-ben láthattuk, hogy Németországból, Ausztrián keresztül milyen hatalmas víztömeg érkezik hazánkba. Mi Győrben élünk, de szüleim Győrzámolyon. Én is ott nőttem fel, a Duna-parton csavarogtam. Gyerekkoromban barátaimmal, rengeteget fürödtünk, csónakáztunk, eszténként tábornút mellett „hülyültünk”, így természetes volt, hogy részt veszek a védekezésben. Hisz a szakemberek látták, hogy ez most más lesz, mint a minden évben ismétlődő áradás.

Tavasszal elkezdték Győrújfalú és Győrzámoly között a töltést megerősíteni. A munkálatokkal sajnálatos módon csak addig jutottak, hogy a meglévő, erős töltést szétszedték. Amikor jött az ár, hirtelen építették fel ismét, ami érthető módon nem volt olyan erős még, hogy ekkora víztömeget elbírjon.

4. rész: Amikor elkezdődött a védekezés, ... — édesapám beszámolója

... mi is kimentünk édesapámmal a zámolyi gátórházhoz. Beosztottak minket homokzsákokat tölteni. Hatalmas teherautókkal folyamatosan hordták a homokot, mi pedig zsákba lapátoltuk őket. Vízügyi szakemberek folyamatosan mellettünk voltak, akik segítettek, és figyelték, hogy pontosan négylapátnyi homok kerüljön a zsákokba. Ezek a szakemberek az ország más-
sik feléből érkeztek. Amikor pihenés közben beszélgetni kezdtem velük, nagyon megható érzés volt, ahogy rólunk, helyiekről beszélnek. Nagyon tetszett nekik, hogy mennyien össze-
fogunk, és itt vagyunk, segítünk a védekezésben. Jó érzés volt látni, hogy ott a gáton, lapáto-
lás közben eltűnik az emberek közötti különbség, mindenki panaszkodás nélkül, egyetlen
hangos, vagy ingerült szó nélkül egész nap dolgozott. Még a veszély mellett viccelődni is
maradt erőnk. Az óvoda konyhájában készítették a szendvicseket, kávé, teát. Együtt ettük az
isteni finom zsíros kenyeret lekucorodva a homokkupac mellé mindannyian. Ahogy telt a
nap, a víz egyre csak jött. A sok árvízét látott és tapasztalt szakembereken érezhető volt a fe-
szültség, érezhető volt, hogy nem játék ez most itt. Ahogy nem mondtak semmit, többet je-
lentett számunkra minden híradásnál. Ahogy elnéztem a töltés mellé leszárt vízszintmérőt, és
láttam, hogy milyen hihetetlen gyorsasággal jön a víz, még most is borsózik, ahogy írom e
sorokat. És a víz visszafelé folyt a rendes folyásirányhoz képest. Eltelt az első nap, este nyolc
körül hazajöttem családomhoz.

5. rész: Másnap reggel megint kint voltunk. — édesapám beszámolója

Hát igen. Egyetlen éjszaka alatt a vízszint hihetetlen mértékben nőtt. Nagyon rossz érzés volt. Főleg, amikor megláttam a szakemberek arcán a tegnap még nem ennyire érezhető feszültséget. Amikor megkérdeztem, hogy mekkora a baj szerintük, megint nem mondtak semmit. Csak annyit, hogy nem mondhatják el, amikről esetleg ők hallanak, beszélnek. Leírhatatlan volt a bizonytalanság. Talán emiatt még keményebben dolgoztunk egész nap.

Lassan nem lehetett elférni a rengeteg homokzsáktól, amiket megtöltöttünk. Ebéd után teherautókra pakoltuk a zsákokat és elhordtuk őket. Én is felkapaszkodtam az egyik kocsira, mert délután már olyan sokan jöttek segíteni, hogy egyszerűen nem lehetett elférni. Mindenki magának érezte a helyzetet, és ki akarta venni a részét a védekezésből. A csordultig megrakott teherautó platóján a homokzsákok tetején utaztunk. Vittük a zsákokat Zsejkepuszta határába. Nagyon sokat fordultunk oda. Az út mentén mindenhol rendőrök segítettek minket. A falvakban, amiken keresztülmentünk, öreg nénikék álltak az út mellett, és süteményt, ásványvizet adtak, hogy legalább menet közben együnk valamit. Nagyon megható érzés volt. Hosszú és fárasztó nap végén, amikor visszatértünk a gátörházhoz, kétségbe esve láttuk, hogy a víz még mindig felfelé folyik, ami azt jelenti, még mindig árad. És az eddigi legmagasabb áradást meghaladta. Félve mentem haza, de reménykedtem nem lesz baj, hisz ha ennyi ember összefog ...

Azért a biztonság kedvéért este nővéremék gyerekeit elhoztuk hozzánk, Győrbe. Drága feleségem a félévi vizsgáira készült, közben négy gyermekre vigyázott.

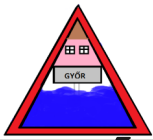
6. rész: Harmadnap reggel ...

... a rendőrök nem akartak beengedni a szigetközi útra, mondván a Duna már nagyon veszélyes, csak azok mehetnek, akik ott élnek. Kértem őket, hadd mehessek, hiszen minden nap kint voltam a gáton segíteni, a szüleim pedig zámolyiak. Kezet fogott velem a rend őre, átengedett, mert ő is szigetközi volt. Amikor kiértem, elmondhatatlan feszültség volt érezhető. Éjszaka a vízűgyes szakemberek teljesen végeztek a töltés megerősítésével a zámolyi szakaszon, azt mondták, ott biztosan nem lesz baj. Viszont Újfalun az új töltésnél segíteni kell. Miközben a fáradhatatlan önkéntesek folyamatosan merték a homokot, mi az új

töltéshez vittük a homokzsákokat. Ami ott fogadott, amíg élek nem felejttem el. Olyan rengeteg katonát, tűzoltót, vízűgyest, önkéntest még nem láttam. A feszültség olyan hatalmas volt, hogy tapintani lehetett. Három katonai helikopter folyamatosan egymást váltva vitte a homokzsákokat a töltésre, ami annyira átázott és gyenge volt, hogy teherautókkal, traktorral tilos volt rámenni. Amikor mi is fel akartunk menni segíteni, elküldtek minket, mert a veszély miatt ott már csak szakemberek tartózkodhattak. Mi beálltunk csatárláncba és a helikoptereknek pakoltuk a zsákokat. Vagy ha valahol a töltés oldalában buzgár tört fel, rohantunk oda és körbezártuk zsákokkal. A helikopterek szó szerint a fejünk felett repültek pár méterrel. A hangjuk elképesztő volt. Egész nap rakodtunk, rohantunk épp oda, ahol szükség volt egy-két segítő kézre. Aznap este úgy mentem haza, hogy remélem, még kiengednek a faluból, mert nagyon veszélyes volt már. De mindenképp haza akartam menni, hisz a családom otthon várt. Aznap este kaptuk a hírt, Újfalut kitelepítik ... Szerencsére a gát tartott, valamikor éjszaka a Duna megfordult és lassan, nagyon lassan elkezdett jó irányba folyni.

KÉPREGÉNY

Egyszer egy városban boldogan
éldegéltek az emberek.

Boldogan ment a
viccelődés és
strandolás.

**De egy nap
minden
megváltozott!**

Zuhogni kezdett az eső.

A fák kidőltek a viharban!

Később kisebb-nagyobb
árvíz keletkezett!

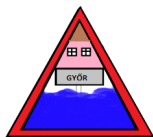
Az emberek futottak akár az
olimpián lennének.

VOLTAK EMBEREKK, AKIK NEM
JÁRTRAK SZERENCSEVEL

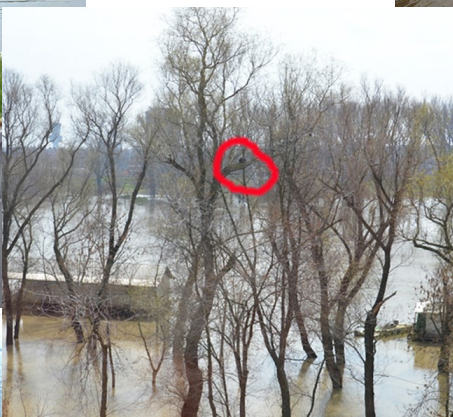

Fontos hír, hogy Rákász Gergely december 26-i győri ILLUMINATIONS koncertjére minden jegy elkelt. Ez okból kitűztek egy ismétlődő koncertet december 27-re. Erre az új koncertre *több mint 200 jegyet felajánlott a koncertorgonista a mentők, tűzoltóság, rendőrség, kórház és katasztrófavédelem munkatársainak, egyszóval azoknak, akik idén vigyáztak ránk, és hőiesen helytálltak az árvíz idején.*

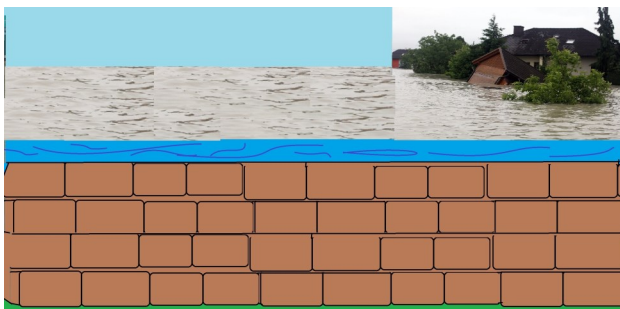
CSENGETÉS

Az állatok és az árvíz⁶

6. Az interneten megtalálható képeket Horváth Máté gyűjtötte

Gátak

Fazék Tamás

Szabó Viktória

CSENGETÉS, a Ménfőcsanakai Petőfi Sándor Általános Iskola tanulójának lapja.

Szerkesztő: Odor Jenőné,

írta, rajzolta és összeállította a **6.a osztály**
tördelő szerkesztő: Macherné Bedőcs Rita,
Felelős szerkesztő: Szilbekné Cseh Görgyi